

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

גליון מספר 72

בראי הפרשה

מאת מורנו הרב"ג משה יוחאי רז שליט"א

האושר האמיתי

יששכר הטה שכמו לסבול את עול התורה, ועליו נאמר וַיֵּט שֶׁכְּמוֹ לִסְבֹּל. על לשון זו שאל החפץ חיים: מדוע נאמר לשון 'סבל' על התורה?! הרי היא מתוקה מדבש ונופת צופים?

משל למה הדבר דומה: לעשיר גדול שסחר במרגליות ובאבנים טובות. שמע הסוחר שבמדינת אפריקה יש מחצבים גדולים של אבנים טובות, חשב הוא לנסוע לשם, לקנות בזול ואחר כך למכור בריוח. הכין את צרכי נסיעתו, לקח שלושת אלפים דולר כדי לקנות את האבנים, ועוד ארבע מאות דולר להוצאות הנסיעה בנוחות, כיאה ונאה לסוחר כמותו. כשהגיע למחוז חפצו, קנה אבנים טובות בכל שלשת האלפים הדולר שתכנן, ופנה לשוב לביתו. והנה פוגש אותו אחד מבעלי המחצבה

ושאל אותו אם מעוניין הוא לקנות בזול אבנים טובות שאין כמותן. הצעתך מפתה מאד - השיב הסוחר - אולם לא נותר כסף בארנקי, אלא כדי לשוב לביתי בלבד. אולם האיש התחנן: אנה, בא וראה את האבנים, ואם אין באפשרותך אל תקנה. נעתר הסוחר להפצרות המרובות והלך לראות את האבנים. משראה אותם התפעל הסוחר מאד והבין שאבנים יפות הן שאין כמותן בכל העולם ליופי. חבל - אמר הסוחר בלבו - להפסיד עסקה זו, הן לא בכל יום באה לידי הזדמנות כזאת, אולם אם אתן לך את כספי כיצד אשוב לביתי!?!...

לאחר מחשבה, החליט הסוחר כי כדאי לו לקנות את האבנים בכסף שהכין עבור נסיעתו, ובלית ברירה ישוב לביתו בדרכים קשות ללא מלון, ללא שינה, ללא אוכל כראוי, אלא בצמצום גדול. הרי הדרך היא זמנית, ואי הנוחות תעבור, אך ההזדמנות הזו לא תחזור כלל... קנה הסוחר את האבנים הטובות ויצא לדרך. בכל מקום שאליו הגיע ישן כאחד העניים בחוץ על תבן. באחד ממקומות החנייה פגש בו ידידו, גם הוא סוחר גדול, וכשראהו מתגלגל כאחד העניים שאל אותו: מה קרה לך ידידי? הירדת מנכסידך? סיפר לו הסוחר את כל אשר ארע לו. שמע ידידו ושאל: הרי אתה רגיל לתנאי נוחות, האין אתה סובל מתנאי מסע אלה?! ענהו הסוחר: אמנם סובל אני, אולם בכל פעם פותח אני את קופסת האבנים, ומיד מתמלא אני בשמחה, ומתנחם אני באבנים הטובות שקניתי, ואז תנאי המסע לא קשים בעיני כלל...

והנמשל, גם האדם בעולם הזה. יורד לקיים כל ימיו מצוות ומעשים טובים, אולם לפעמים מרגיש הוא בנפשו רצון להנאות בעולם הזה מכל הטוב המדומה שבו, מיד מסתכל הוא בשכר המובטח לו לעתיד לבוא, ולבו מתמלא שמחה! וזהו וַיֵּט שֶׁכְּמוֹ לִסְבֹּל. - נזכור, כאשר מתאמץ האדם ומגיע לשיעור תורה, מרגיש הוא אולי סבל רגעי, אבל האושר שבסוף שווה את הכל.

השבוע מתחילים ימי השובבי"ם, שהם ראשי התיבות של הפרשיות הבאות: שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים. ימים אלו מסוגלים מאד, ובפרט לתיקון פגם הברית, ובפוסקים הקדמונים נזכר המנהג להתענות בימים אלו, ולהרבות בלימוד התהלים.

מִרְן הַחֵיד"א בַּסֵּפֶר יוֹסֵף לַחֶק (שמות יום ראשון), פותח את ימי השובבי"ם בלשון זו: יְמֵי הַשׁוֹבְבִים וְעוֹז הַדָּרֶם נֶאֱמְנוּ מְאֹד וּמְרִבִּית הָעַם נִגְשִׁים אֶל ה' לְשׁוֹב מַחְטָאת נְעוּרִים אֲשֶׁר פָּגְמוּ בְּאֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. ועוד כתב (בשלח יום שני): מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה. לְהַתְעוֹרֵר לְתַקֵּן פְּגַם הַבְּרִית בְּשָׁבוּעוֹת אֵלּוּ שֶׁל שׁוֹבְבִים אֲשֶׁר כָּתוּב בָּהֶן שֶׁעָבַד יִשְׂרָאֵל וּגְאוּלְתָם וְהִזְמַן מְסוּגָל לְעִזּוֹר וּלְהוֹעִיל לְהַתְעַנּוֹת בְּיָמִים אֵלּוּ. אולם מלבד התעניות כתוב בספרים הקדושים כי התיקון הגדול לכל הטא ועוון הוא לימוד התורה הקדושה.

נתחזק ביחד בלימוד התורה הקדושה, ובפרט בהשתתפות בשיעורי התורה. והשם יתברך ברחמינו יזרוק עלינו מים טהורים ויטהרנו. אמן.

הרימו מכשול מדרך עמי:

* אין לקרוא את הגליון בשעת התפילה ובקריאת התורה
* הגליון אסור בטלטול במקום שאין עירוב

זמני השבת (לפי אופק לוד)
הדלקת נרות: 16.38
צאת שבת: 17.30
רבנו תם: 18.02

פרשת ויחי

ט"ז בטבת תשע"ז
הפטרה: ויקרבו ימי'

ענין בפרשה

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א
ראש ישיבת פלא יועץ

אל תתיאש

השכחה היא דבר שלילי. וכמבואר גם בכתבי האריז"ל כי "שכחה" הוא בחינת אחוריים, מכל מקום אחרי התשובה - טובה השכחה, כדי להמשיך הלאה והלאה.

ואמנם גם בזה צריך לזהר! כי יש ריקים מתורה, וכל היום מהלכים בבטלה, ומבזבזים זמנם בשה"י פה", ובפיהם פתגם "אין יאוש בעולם". וכאילו ח"ו אין תורה, אין הלכות, אין מגבלות, הכל מותרים לכם מחולים לכם, והותרה הרצועה ועבדא בהפקרא ניחא ליה, לא תהא כזאת בישראל! עלינו לדעת שיש דין ויש דיין וכל מעשיך בספר נכתבים, והאלקים יביא במשפט על כל נעלם (עיין חגיגה ד: ה.), אלא, שכאשר האדם רציני ונזהר וחוזר בתשובה, מתפלל בציבור, ושומר עיניו, ונזהר מגזל, וכהנה מבית ומחוץ, אז אין צריך מעתה אלא להתחזק ולשכוח הכל.

ובזה נבאר ונרמז הפסוק שבפרשתינו: **ויברכם "ביום ההוא"** - כלומר שזוכה ש"באותו יום" עושה "תשובה", כמו שכתב אור החיים הקדוש, זהו ברכה. **ישימך אלקים כאפרים וכמנשה** - הם שתי בחינות: **"אפרים"** - לפרות ולרבות במעשים טובים ובחזרה בתשובה. **"ומנשה"** - מלשון "שכחה" לשכוח העוונות והמחדלים שהיו, ועשה תשובה עליהם.

אבל צריך להזהר: לא להקדים "השכחה" של העוונות, לפני התשובה כאמור, ולכן נאמר: **וישם את אפרים "לפני" מנשה** - כלומר, קודם כל "אפרים" - דהיינו מעשים טובים ותשובה, ואחר כך "מנשה" - לשכוח העבר. וה' יחזקנו ויזכנו להטיר בימי השובב"ם הבאים לקראתנו לשלום.

כתב רבנו חיים בן עטר בספרו הקדוש "אור החיים" (ואתחנן ד, לט) על הפסוק וידעת היום והשבות אל לבבך וגו' כי הלשון "דיעה" על "היום" צריך ביאור. ופירש (בפירוש השישי) על פי מה שאמרו בזוהר הקדוש: מאן אינון "מארי חושבנא" אינון דבכל ליליא עבדין "חושבנא בנפשיה" (חשבון הנפש ותשובה). והנה אם האדם עושה כדבר הזה דבר יום ביומו, ירגיש במעשיו הרעים וישוב על השגות ויתודה על העבר. אבל אם אינו נוהג כך, אז לא ירגיש במעשיו ויתמיד בעשיית הרע ויותר מזה. ואפילו אם ישוב, לא יזכור את אשר עברוהו עוד כדי להתוודות. ולזה ציוה משה (שם) וידעת היום, פירוש שבכל יום ידע מעשיו של אותו יום, והוא דרך "מארי דחושבנא", ובה "והשבות אל לבבך" שלא יתמיד בהם, ואין צריך לומר שלא יוסיף להרע. ע"כ דבריו הקדושים.

למדנו הרב ז"ל שעל ידי שנעשה חשבון הנפש נצליח בתרתי: שלא נעבור עוד, וגם יתוקן העבר.

והנה כאשר האיש שם לנגד עיניו שכביכול יש לו רק היום הזה, אז יוכל להתמיד בתורה ולנצל כל הזמן לשקידתה ועשיית הטוב, ומאידך, צריך חיזוק, כי פעמים אדם נשבר כאשר רואה שאינו מצליח להתקדש ולהטהר. כי יצרו מסיתו: "ראה גם ראה כמה אתה רע. מידותיך רעות, מעשיך רעים". ועל ידי זה ממשיך להחלישו ולהפילו. אכן האדם צריך לדעת כי אין להתייאש, ולשכוח מהעבר, כי הרי בפועל עשה תשובה. ולפיכך כבר אין לו להתבלבל מכל העבר. ובה "השכחה" היא טובה, כי שוכח מה שעבר. הגם

הקמיע המופלא

סיפור לשלחן השבת

לרגל יום הילולתו של הגאון רבי כלפון משה הכהן זצ"ל ראב"ד ג'ראב, שיחול בשבוע הבא (נפטר בח"י טבת התש"י), נביא סיפור אחד מסיפורי מופתיו.

נכדתו, סבלה מקושי רב בלידותיה. שעות הלידה היסבו לה כאב וצער רב, ואף לאחר מכן שוכבת היתה על ערש דווּי. בנוסף לכך, קרו פעמים מספר שהפילה את עובריה ב"מ, והדבר היסב לה עוגמת נפש מרובה. בצר לה, פנתה אל סבה הגדול, הסיחה בפניו את צרתה, ובקשה ממנו כי יואיל בטובו לכתוב לה קמיע שישים קץ וסוף לכל צרותיה. "בתי, מעודי לא התעסקתי בקמיעות" הניאה הרב "אך ברכה אוכל לברכך, כי כהן אני". משום מה, התעקשה הנכדה והפצירה בו כי חפצה היא דווקא בקמיע! אחר מספר פעמים שבאה הנכדה ובכתה לפניו אודות הקמיע, נכמדו רחמיו, ולא יכול היה עוד להשיב פניה ריקם. מה עשה? נטל פיסת נייר פשוט וקולמוס, טבלו בקסת, וכתב לה מספר מלים. קיפל את הנייר והושיט לה "הנה לך קמיע כבקשתך", אמר.

נטלה הנכדה את הנייר בהתרגשות רבה, עטפה אותו, והניחה אותו עליה. והנה מאז, לא סבלה יותר, ולידותיה עברו בנקל! עד מהרה, פשט ברחבי העיר ג'ראב, שְמֵעו של הקמיע המופלא. כל אשה שנתקלה בקושי בלידה, נשאה את הקמיע עליה, ובטרם תחיל וילדה, זיהי לנס.

לא רק בענייני לידה, חולל הקמיע ישועות, אלא גם בריפוי מחלות שונות, הפליא לעשות, עד שנתפרסם לקמיע מומחה. קמיע זה עבר במשך שנים מחולה אחד למשנהו, ומפאת ביקושו הרב, ניתן לכל אחד לזמן מוגבל של שבוע ימים בלבד.

לימים, פתחו את הקמיע לראות מה רשום בו. סקרנות אחזה בכולם לגלות מהו הצופן הסודי שחולל ישועות. והנה לתדהמתם, בקמיע היו רשומים הפסוקים של ברכת הכהנים "יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום". ללא שמות, ללא ציורים וללא השבעת מלאכים...

עשרות שנים חלפו מאז, הצדיק רבי שמואל עידאן זצ"ל, עסק בהוצאה לאור של ספרו של רבי כלפון "ברית כהונה" בהוצאה השלישית, ובמשך חודשים מספר התעכבה הדפסתו, מפאת שלא היה בידו את מלוא הסכום הנדרש להוצאתו. מאן דהוא הציע לו לגשת לאדם מסוים בחיפה "הוא בודאי יעזור לך" הבטיח. נסע רבי שמואל לחיפה ונפגש עם אותו אדם, שוחחו על דא ועל הא, ולאחר מכן ניגשו לדבר אודות תרומה להוצאת הספר. מששמע הלה את מבוקשו, שלף על אתר מאה לירות כתרומה ומאה לירות כהלוואה (שהפכה גם היא בסוף לתרומה). רבי שמואל לא עצר את התפעלותו, והתעניין בעדינות מדוע נותן הוא ללא היסוס סכום כה רב.

סיפר לו התורם כי בעבר חולה היה במחלת הנפילה ב"מ, ולשמעו הגיע דבר הקמיע הנזכר ונפלאותיו, ולאחר מאמצים רבים עלה בידו להשיגו. והנה מרגע שנשא את הקמיע על גופו, החל לחוש בטוב! רצה האישי להשאיר את הקמיע אצלו למשך תקופה, אך כאשר קיבל את הקמיע, הובהר לו כי הוא ניתן לשבוע ימים בלבד.

משחלף השבוע, דחאם הלה מיום ליום, באומר "מה אעשה ובקמיע זה תלויה בריאותי"... אך ברוך ה' מאז נסוגה מחלתו, ונתרפא כליל. "כעת" סיים הנדיב "בודאי אינך תמה מדוע נחלצתי ללא היסוס להרים תרומתי לספר שחיברו אדם כה קדוש, שחולל נס שאני עצמי הייתי מעורב בו". בצוק העתים, אבד לצערנו הקמיע היקר, וחבל על דאבדין ולא משתכחין. (פניני הפרשה)

פרשת ברכת כהנים

פסוקי ברכת כהנים אם יכול לאומרם כשמברך ברכות התורה בלילה

המברך ברכות התורה בלילה יאמר אחריהם פרשת ברכת כהנים כמו המברך ביום, ואף על פי שאין ברכת כהנים בלילה, לפי שאין קריאתה לשם ברכה אלא דרך לימוד.

עניית דברים שבקדושה קודם הפרשה

אם שמע דברים שבקדושה לאחר שברך ברכות התורה קודם שקרא פרשת ברכת כהנים, יענה.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

הכנה לשבת

מתוך הספר 'לעשות את השבת'

חלות של שבת

הידורים בלחם הנעשה לשבת

טוב להדר להכין את הלחם של שבת מקמח לבן מגופה ונקי יפה. ומכל מקום הרגילים לאכול לחם מקמח מלא מטעמי בריאות, יכולים להשתמש בו לכתחילה גם בשבת קודש, מפני שזו היא הנאתם.

יש שנהגו ללוש את הלחם של שבת עם מעט שומן של בשר, לעשות זכר למן שנאמר בו שהיה טעמו 'כטעם לשד השמן'. ויש שנהגו ללוש את הלחם בסוכר או בתבלין. וכן המנהג אצל קצת מבני אשכנז, ויש להם להקפיד שיהיה טעם הלחם ניכר היטב, כדי לברך עליו 'המוציא' וברכת המזון. אולם בני ספרד אין להם לנהוג בזה כלל, כי לדעת מרן השולחן ערוך בנתינת מעט שומן או סוכר ותבלין בלחם, נעשה כפת הבאה בכיסנין וברכתו 'בורא מיני מזונות', ואי אפשר לצאת בו ידי חובת סעודת שבת. ולכן יש להכין לשבת לחם גמור ללא שום תערובת. אמנם מה שנותנים קצת צימוקים או גרגירי אניס וכד' בתוך הלחם, אינו מגרע את מעלתו ונשאר בברכת 'המוציא'. וכל שכן נתינת גרגירי שומשום על החלות מבחוץ, שאין בזה שום הפסד לברכת 'המוציא', ואדרבא הידור מצוה הוא.

גודל הלחם

יש שכתבו להכין לסעודת שבת שלשה מיני ככרות, גדולה בינונית וקטנה, הבינונית לצורך סעודת הלילה, הגדולה לסעודת היום, והקטנה לסעודה שלישית. ולא נהגו בהנהגה זו.

הכנת לחם משנה

יש להכין לכל סעודה שתי חלות כדי לקיים מצות לחם משנה.

המדור לרפואת אתי רוחמה בת פולט תחי'

סעודה ראשונה

יששכר חמר גרב רבין בין המשפתיים (מט, יד)

פירש רש"י: כחמור בעל עצמות חזק שמטעינים אותו משא כבד. ובהמשך נאמר שהוא הולך ביום ובלילה, ואין לו לינה בבית, ואם הוא רוצה לנוח, רובץ בין התחומים והעיירות. לומדי התורה נמשלו כאן לחמור העובד ללא הפסקה. ומוסיף בעל הטורים כי כמו שהחמור נושא כל משא, כך יששכר נושא את כל המשאות של עם ישראל בתורה.

והנה, כל הקורא פסוק זה תמה, וכי זוהי הברכה לדמות את יששכר לחמור "הסובל"? ועוד, איך אפשר לדמות את התורה למשא כבד שמטעינים את החמור? ובפרט שנאמר עליו שאין לו יום ולא לילה, ואין לו לינה בבית. ואפילו שרוצה לנוח, אינו נמצא במקום נוח אלא בין התחומים. וכי איזו ברכה יש כאן? הרי כל אדם מחפש מנוחה ועונג בלי סבל וקשיים?

הדבר יתבאר על פי המסופר על הגאון בעל החזון-איש זצ"ל: יום אחד באו לפניו אב ובנו, עלם כבן שבע-עשרה, לדין תורה. האב טען, כי הבן למד דיו והגיעה שעתו לצאת מהשיבה לשוק החיים. בשר ודגים אף הם ענין רציני, וחפצו עז כי בנו יוכל להתפרנס בכבוד. הבן טען בביישנות, כי לבו אינו נמשך אחרי בשר ודגים ואין חפצו אלא בתורה. נענה החזון-איש ואמר לאב: כלום למדת פעם פרקי אבות. הזכר אתה את המשנה: 'כך דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וכו' אם אתה עושה כן, אשריך בעולם-הזה וטוב לך לעולם-הבא'. מילא, בעולם-הבא אפשר להבין כי אשריו, אולם כיצד 'אשריך' בעולם-הזה למי שחי חיי צער? ומה טעם מדגישה המשנה 'אם אתה עושה כן'? אלא, הסביר הגאון לאב: חז"ל באים להשמיענו דברים שבגן מבין ואילו אתה אינך מבינם, וממילא נתקיים בכם 'אשר לא ישמעו איש שפת רעהו' - רק מי שעושה כן, הוא יודע כי אשריו גם בעולם הזה, כי אין הצער שהוא מצטער אלא צער מדומה וכקליפת השום נחשב לעומת התענוג בעמלה של תורה...."

וזאת הברכה שזכה בה יששכר, שקיבל על עצמו עול תורה בכל המצבים, ויט שכמו לסבול עולה של תורה, ולא הפסיד מכך מאומה, אלא זכה לעונג אמיתי להיות משוחרר מכל עמל וטורח של העולם הזה, ולראות מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה גם בעולם הזה. (פניני הפרשה)

סעודה שניה

ויברך את יוסף ויאמר... המלאך הגאול אתי מפל רע יברך את הנערים (מח, טו-טז)

שואל הרב שני לוחות הברית: הרי בפרשה זו יעקב אבינו מברך את בני יוסף את מנשה ואת אפרים, ובכן איך הפסוק אומר ויברך את יוסף?

אלא אין ברכה יותר גדולה לאבא מאשר הברכה שיהיו בניו טובים ומוכשרים, זה האושר הגדול להורים אם יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי, שיהיו כל כך טובים שהאבות ישמחו בהם, כמו שכתוב (משלי יז, ו) 'עטרת זקנים בני בנים'.

וכמו שכותב רבינו חיים בן עטר על פסוק זה: ויקרא בהם שמי ושם אבותי - 'ויקרא' לשון יקר וגדולה, שיתגדלו בזכות האבות, ויעלו במעלות באמצעות הבנתם ההגונה ודרכם הישר, ולכן גיל יגיל אבי הצדיק. וזוהי חובת האדם לדאוג שבניו אחרינו ילכו במסורת התורה הקדושה ובזה יזכה לנחת רוח אמיתית בעולם הזה ובעולם הבא.

סעודה שלישית

ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים פאפרים (מח, טז)

הגאון הקדוש בעל אגרא דכלה שאל, הלא אמרו רבותינו (יבמות סב, ב) בני בנים הרי הם כבנים, ודרך העולם הוא שהאב אוהב את בנו יותר מבן בנו, ובכן למה יעקב אבינו רצה שיתברכו בני ישראל כאפרים וכמנשה שהם נכדיו, ולא רצה שיתברכו בני ישראל בשנים מהשבטים שהם בניו.

והשיב, יסודה של התורה כולה הוא שלא יתגאה אדם על חברו, ולא יתקנא בחברו. ובכן משראה יעקב אבינו כי למרות ששכל את ידיו והקדים את אפרים הצעיר לפני מנשה הבכור, בכל זאת לא שלטה הגאווה באפרים, ולא הקנאה על מנשה, כי אם נשאר שניהם כמקודם, שמח יעקב אבינו שמחה גדולה על מידה טובה זו, ואמר יהי רצון שיהיו כל בני ישראל מתברכים במידה זו ללא גאווה וללא קנאה.

ובכן זהו מה שביקש יעקב אבינו שעם ישראל יתברכו כאפרים וכמנשה, שלא יהיה בעם ישראל מידת הגאווה ולא מידת הקנאה.

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובני ביתה

פלא יועץ

החי יתן אל לבו לעמדם בבית־הכנסת באימה ביראה ברתת ובזיע, ושללא לשוח שם שיחת חלין חס ושלום מאימת השכינה השורה שם. והקמירו מאד בזהר הקדוש על המדבר בבית־הכנסת, ואמרו דנהיג קלנא בשכינתא ולית לה חולקא באלקא דישראל. תסמר שערת אנוש מראות חמר שבו, ולקבות יכאבו על שנעשה קהתר לכבים ואין נגרע ששומעים לפעמים חמר שבו מהדורשים בעם ואף על פי־כן אין מניחים מנהגם הרע ועולם כמנהגו נוהג. אוי להם לבריות מיום הדין ומיום התוכחה. וכל מי שיטש בגדו למחות, ימחה על דבר כבוד שמו, ואם אין בגדו למחות, יזהר בנפשו להיות פאלם לא יפתח פיו.

ויש שרופא לזהר שלא לדבר, אצל קשמדברים אלו אחרים נראה לו כבושה וכיוהרא שלא להשיבו ולומר שאינו מדבר בבית־הכנסת, ומתוך כך גם הוא מדבר בכאב לב עד שלבסוף נעשה לו קהתר. והאיש הנרא את ה' יאחזהו רעד, ולא יבוש מפני כל, ויאמר בפה מלא, איני מדבר בבית־הכנסת, שהרי זה דומה למי שרופאים לאבד מקונו הון עתק או להרגו, שלא יחוש לבושה ולא לשום דבר ויחיש מפלט לו. על אחת כמה וכמה שצריך לחוס על נפשו ועל כבוד קונו. זה כלל גדול, שלא לעבר שום עברה ושללא להמנע מקיום שום מצוה מפני הבושה, ועל זה אמרו הוי עז פנמר לעשות רצון אביך שבשמים. והנזהר בזה מלבד שנצול מעניש חמור נותנים לו גם־כן שָׁכר בעושה מצוה, שמקיים מצוות ומקדשי תיכאו, שבית־הכנסת הוא מקדש מעט וצריך ליקרא ממנו.

אמירת עושה שלום בסיום העמידה

שאלה: כשאדם פוסע בסיום העמידה, מתי יתחיל לומר "עושה שלום", תוך כדי פסיעה או רק כשסיים לפסוע.

תשובה: רק אחרי שיסיים את שלשת הפסיעות, כמפורש בשלחן ערוך (סימן כג סעיף א).

שיעור הפסיעות בסיום העמידה

שאלה: מי שאין לו מקום לפסוע עקב בצד גודל, כיצד ינהג.

תשובה: אם אין אחריו שטח של פסיעה עקב בצד גודל יעשה פסיעות יותר קטנות. אולם כדאי שמראש יעמוד במקום שיתאפשר לו לפסוע כהלכה.

הטבלת מוצרי חשמל

שאלה: קניתי טוסטר שאין באפשרותי לטבול אותו במקוה, מה עושים במקרה כזה.

תשובה: הנסיון הוכיח שבדרך כלל רוב מכשירי חשמל (לא אלקטרוניים) ניתן להטביל ולהניח לייבוש יום או יומיים וזה עובד בסדר. אם בכל זאת אי אפשר להטביל אז יש לתת את הכלי לגוי במתנה ולחזור לבקש ממנו בהשאלה, או לפרק משהו שינטרל את הכלי משימוש ולהחזירו על ידי יהודי.

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת הרב **משה יוחאי רז שליט"א** ב"קול הלשון" 03-617-1068 שלוחה 33

שיעורים אקטואליים דיניי ממונות - שלוחה 20
סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניני התפילה - שלוחה 9

שיעורים לנשים

כ"ד יום שני כתקיימים טיטורי תורה לנשים, בנוטאי האקטואליה בפכטה בטעה 20.45, בבית הכנסת "תפילה לכטה".
הכפוזנינות להתנדכן בהפסך הפעיליות, נא לטלוח הודעה לפל': 058-764-7844 (אפכתי)

הכונו...

למסיבת סיום מפעלת הענייה

שנלמדה במסגרת השיעור היומי פרטים יבואו...

חברותות

מידי יום רביעי בטעה 21.15 מתקיימים לימודים בחברותות, במסגרת הפעילות של לב לאחים. לאחר הלימוד מתקיימת תפלת ערבית בטעה 22.15.

פומלץ פאד, ברוכים הבאים!

פרינס השבוע

ידידנו הנעלה והנכבד אילן נטו הי"ו

השי"ת ימלא משאלותיו לטובה ולברכה.

לרפואת אוהב בת לימור הי"ו

אח יקר!

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקיריך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. זכות התורה תעמוד בעדכם!

זמני התפילות:

ימים א-ה:

- שחרית - 5.30
- מנחה - 16.30
- ערבית מנין א' - 17.05
- ערבית מנין ב' - 20.00

יום ו' ערב שבת:

מנחה - 16.30

שבת קודש:

- שחרית - 7.30
- שיעור בגמרא - 13.00
- תהלים לילדים - 14.30
- שיעור בהלכה - 15.00
- מנחה - 16.00
- סעודה שלישית - 16.30
- ערבית מוצ"ש - 17.30

הגליון לעילוי נשמת חיים בן אסתר הלוי ע"ה תנצב"ה

הגליון לרפואת השלימה של אתי רוחמה בת פולט תחי' מוניק בת סוליקה תחי' בתושח"י
אלא נא רפא נא לה!

קבעת עיתים לתורה?

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב **משה יוחאי רז שליט"א**

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: **19.00**

לאחר מכן תפילת ערבית - 20.00

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה **15.00**

מוצאי שבת: לאחר תפילת ערבית

בא ורכוש ידיעה מקיפה בכל חלקי התורה!
כיבוד קל שמעו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש על ידי ידידנו הנעלה, יקר רוח איש תבונה החפץ בעילום שמו הי"ו להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה ברוב נחת ושלוה.

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של:

משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן זבית יהל הי"ו, רפאל בן אסתר הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, חיים בן ברוריה הי"ו, מרדכי בן חביבה הי"ו, אתי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', מורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה טעדה בת בתיה תחי', ציונה בת כניה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי', רחל בת טווי תחי', וכל הפצועים בתושח"י הי"ו
אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!